

NIEWŁADANIE (1) *sb n*

G sg niewładania.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niepanowanie nad czym lub nad kim:

Wyrażenie: »niewładanie sobą«: ete godziny niehcą nas mieć sługami [práwiedliwósci/ ále zápalczywósci/ nie rozumu áni rołtropnoósci/ ále żalu/ niewładania sobą [impotentiae]/ y szaleńtwa. ModrzBaz 80v.

Cf NIEWŁADNOŚĆ, NIEWŁADZA, WŁADANIE

TZ